

قواعد عربی «علم بلاغه» ویژه کنکور

علم بلاغه (الف) علم معانی: از معنای جملات متناسب با مقتضای حال مخاطب، بحث می کند یکی از موضوعات علم معانی، تأکید کلام است
(ب) علم بیان: یک معنا و مفهوم واحد را به شیوه ها و اسلوب های مختلف بیان کرد.
(ج) علم بدیع: آشنایی با شیوه های تحسین و زیبا سازی کلام. به وسیله آن شکل های معنوی و لفظی که موجب زیبایی کلام و تاثیر آن در شنونده می گردد شناخته می شود.

▪ روش های تأکید کلام عبارتند از: (علم معانی)

- ۱) لام ابتداء (۲. ائما ۳. قسم ۴. ضمیر منفصل ۵. تکرار ۶. تقدم ۷. جمله اسمیه ۸. ان).
- ✓ لام ابتداء (لام خبر «ان»): لام مفتوحه ای است که غالباً بر سر خبر «ان» می آید:
وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ: مسلماً پرور دگارت میان آنها داوری می کند.
- ✓ ائما (ان+ما کافه): به معنای فقط، مسلماً، براستی..... ائما يَنْذِرُكُمُ الْآلِبَابُ (تنها خردمندانند که پند می گیرند).
- ✓ قَسَمَ: حروف جرّ «واو، باء، تاء» برای قسم به کار می روند به معنای «سوگند به....»
وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (سوگند به عصر که واقعاً انسان در زیان است)
- ✓ ضمیر فصل (عماد): ضمیر منفصل مرفوعی است که بین مبتدا و خبر یا اسم و خبر معرفه قرار می گیرد:
وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ: و تنها خداست که بی نیاز و ستوده است.
- ✓ تکرار: همان تأکید لفظی می باشد، که دو اسم یا دو فعل یا دو حرف پشت سرهم تکرار می شود:
لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيَمًا إِلَّا قِيلاً سَلَامًا سَلَامًا (در آنجا سخن بیهوده و گناه آلود نمی شنوند مگر یک سخن: سلام، سلام
سبحان الذي خلق الأزواج كلها) (پاک و مژه است کسی که همه ی جفتها را آفرید)
- ✓ تقدم: یکی از اسلوب های تأکید مقدم نمودن جزئی از اجزای جمله بر اجزای دیگر است:
۱) تقدم مفعول به: إِيَّاكَ نَعْبُدُ (تنها تورا عبادت می کنیم)
۲) تقدم جار و مجرور: إِلَيَّ الْمَصِيرُ (قطعاً بازگشت به سوی من است) بحسن الاخلاق تَزِدَادُ الارزاق (با خوش اخلاقی است که روزبهازیاد می شوند).
- ✓ ان: إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ كُلِّ شَيْءٍ (یقیناً خداوند بر هر چیزی آگاه است)

علم بیان دانشی است به وسیله آن می توان معنای مطابق با مقتضای حال را به اسلوب های مختلف بیان کرد.
(یک مفهوم را به اسلوب های مختلف بیان کرد)

- اسلوب تشبیه: برای همانندی چیزی با چیزی دیگر در یک یا چند صفت از تشبیه استفاده می شود.
- ارکان: مُشَبَّه + مُشَبَّه به + ادات تشبیه + وجه شبه. الْقُرْآنُ كَالنُّورِ فِي الْهَدَايَةِ
مُشَبَّه ادات مُشَبَّه به وجه شبه

- ۱) مُشَبَّه: چیزی است که به چیزی دیگر تشبیه می شود. ۲) مُشَبَّه به: چیزی است که به چیزی دیگری تشبیه کنند. بعد از ادات تشبیه می آید
- ۳) ادات تشبیه: (ك، كَان، مِثْل، يُشَبَّه، شَبَّه، نَحْو، مِثْل....) لفظی است که به وسیله آن شباهت بیان می شود.
- ۴) وجه شبه: صفتی است که میان مُشَبَّه و مُشَبَّه به مشترک است.
- ✓ دو رکن اساسی تشبیه: مُشَبَّه و مُشَبَّه به می باشد. که هرگز حذف نمی شوند.

قواعد عربی «علم بلاغه» ویژه کنکور

انواع تشبیه:

۱. مُفَصَّل: وجه شبه یا آنچه وجه شبه را برساند ذکر شده باشد. الجُنْدِيُّ كَالْأَسَدِ فِي الشَّجَاعَةِ.
  ۲. مُجْمَل: وجه شبه حذف شده باشد. الجُنْدِيُّ كَالْأَسَدِ. (فی الشَّجَاعَةِ) وجه شبه حذف شده است.
  ۳. مُرْسَل: ادات تشبیه ذکر شده باشد. الجُنْدِيُّ كَالْأَسَدِ.
  ۴. مُؤَكَّد: ادات تشبیه حذف شده باشد. الجُنْدِيُّ أَسَدٌ فِي الشَّجَاعَةِ.
  ۵. بلیغ: وجه شبه و ادات تشبیه حذف شده باشند. الجُنْدِيُّ أَسَدٌ.
- ✓ تشبیهی که ادات تشبیه و وجه شبه (یعنی چهار رکن) وجود داشته باشد، تشبیه «تام» گویند (مفصل مُرسل)

*****

علم بدیع

- جناس
  - تام: دو کلمه در عدد، حرکات، نوع و ترتیب حروف یکسان هستند ولی هر کدام معنای خاصی دارند
  - ناقص: دو کلمه در یکی از موارد بالا کاملاً یکسان نیستند
- محسنات لفظی
  - سجع: توافق کلمات آخر جمله‌ها در کلام، بر حروف یا حروفی واحد است که در قرآن به آن «فاصله» گویند.

مانند: اَنَا اعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ * فَصَلَ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ * إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ. (فواصل) توافق در حرف «راء»
  - محسنات معنوی: طباق: در معنی، متضاد یکدیگر باشند. مانند: جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ.

- جناس تام (و یومَ تقومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ) (السَّاعَةُ) قیامت (ساعة) (مدتی از زمان روزی که قیامت برپا شود، بدکاران سوگند یاد می کنند که جز ساعتی درنگ نکرده اند.
- ✓ وَرَدَ الرَّبِّيعُ فَمَرَحَباً بُورُودَهُ = وَبِنُورٍ بَهْجَتِهِ وَنُورٍ وَرُودَهُ (بهار آمد پس مرحبا به ورودش و به نور و سرور و شادیش و نور گلهایش)
- جناس ناقص: هرگاه دو کلمه در عدد، حرکت، نوع و ترتیب حروف کامل نباشند.
- ✓ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ (در آن روز چهره هایی شادابند، به سوی پرور دگار خود می نگرند)
- فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (تقهر و تنهر) جناس ناقص/ و توافق آنها در حرف «راء» در آخر سجع است.

■ موارد طباق:

- ✓ طباق میان دو اسم: فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
- ✓ طباق میان دو فعل: وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبَكَ وَأَنَّهُ أَمَاتَ وَأَحْيَا
- ✓ طباق میان دو حرف: وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

■ اقسام طباق:

- ✓ طباق سلب: دو کلمه، یکی مثبت و دیگری منفی همان کلمه باشد: هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
- ✓ طباق ایجاب: دو کلمه مستقل و از نظر معنی متضاد یکدیگر باشند ولی کلمه منفی وجود ندارد: هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ

○ نکته:

حرکت حرف آخر کلمات در جناس معیار نیست. چون نشانه اعراب است و با توجه به نقش آن متغیر است. مانند:

* الساعة = ساعه (جناس تام) * ناضرة = ناظرة (جناس ناقص)